

[Aksel Larsen.]

det ikke er min Opgave, men Regeringens, skal jeg gerne være til Tjeneste med en Gennemgang af Finansloven for Finansministeren og med at barbere den paa saa mange Punkter, at der spares mere end de 25 Millioner, som man har hævdet skulde bruges til at holde Brødprisen nede. Saa Pengene kan godt fremskaffes, uden at der behøver at paalægges en eneste ny Skat.

Den højtærede Minister siger, at hvis man gennemfører det, vi foreslaar her, vil det være at stikke en Kæp i Hjulet, saa vi ikke faar Kornloven, for man maa huske paa, at det er ikke det kornproducerende Landbrug, der ønsker denne Kornlov, det er Forbrugerne. Ja, jeg forstaa virkelig ikke denne Tale. Jeg troede, at det var i hvert Fald paastaet offentlig politisk Moral, at de enkelte Grupper i Samfundet skulde indordne sig under Hensynet til Samfundets fælles Vel, og saa kan jeg ikke tænke mig, at vi kun kan faa en Kornlov, hvis det store Landbrug vil godkende den. Jeg ved jo nok, at vi har faaet et stort Samlingsparti, men jeg ved ogsaa, at inden for dette Samlingsparti er Socialdemokraterne og de Radikale i Flertal, selv om de omhyggeligt har sørget for at aflevere Flertallet i Regeringen. Selv om skal vi sige Venstre og de Konservative sammen med Kolonnen derovre skulde slaa sig i Tøjret, hvis Socialdemokraterne og de Radikale stemte for at holde Kornpriserne nede, saa var der derfor ingen Ko paa Isen; det kunde gennemføres alligevel, den nødvendige Stemmeferlighed i Folketing som i Landsting var jo sikret.

Der er overhovedet ikke noget tilbage af den Argumentation, Modstanderne af vore Ændringsforslag er fremkommet med her. Jeg henstiller endnu en Gang, at man stemmer for dem ved Afstemningen.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udtalte, at jeg havde sagt, at vi vilde søge gennemført en ringe Forhøjelse af Lønningerne. Det er ikke rigtigt. Det er et forkert Citat, det ærede Medlem her er fremkommet med. Regeringen har gennem mig givet Udtryk for, at vi vil søge gennemført en vis Tilpasning af Lønningerne i Forhold til de nye Priser, idet vi erkender, at det Prisgrundlag, der vil komme til at foreligge, naar Loven er gennemført, ikke er det samme, som forelaa, dengang vi gennemførte Loven om Pristalsreguleringens Bortfald. Det er ganske naturligt, at man ved et saadant Forslags Udarbejdelse tager

særlig Hensyn til Landarbejderne, fordi de, som det ogsaa er fremført her, har faaet en anden Behandling, end andre Arbejdere har faaet i Vinter og i Foraaret. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at man inden for det store Landbrug, der nu vil faa betydeligt højere Priser for de Varer, de skal sælge, vil forstaa det og tage Hensyn dertil — det tyder det jo ogsaa paa, naar det ærede Medlem Hr. Grønning fra denne Talerstol har givet Udtryk for, at noget saadant var rimeligt.

Man ved, at det ærede Medlems Ændringsforslag angaaende Landarbejdernes Løn ikke kan vedtages, og det vil altsaa sige, at Landarbejderne intet faar ad den Vej; men man ved ogsaa, at hvis man veltager Kornloven i den Skikkelse, hvori den foreligger, er Regeringen, som den har udtalt, villig til at gennemføre en Tilpasning. Landarbejderne forstaa naturligvis, at det er sikrere at have een Fugl i Haanden end ti paa Taget, og det vil de sikkert ogsaa forstaa i denne Situation.

Angaaende det ærede Medlems Ændringsforslag om at holde Rugbrødsprisen nede vil jeg sige, at det er jo ingenting værd, naar det ærede Medlem ikke anviser Dækning. Det ærede Medlem paalægger os at holde Prisen nede, men anviser ingen Dækning. Hvis det ærede Medlem gjorde det, var der i hvert Fald Mening i Forslaget. Jeg har her udtrykkeligt sagt, at jeg mener ikke, at det under de nuværende Forhold er økonomisk klogt at gennemføre en Beskatning af det Omfang, der skal til for at holde Prisen nede. Jeg mener, at den Vej, vi har foreslaaet med en Tilpasning af Lønningerne, er den rigtige.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at han kommer jo ikke uden om, at de store Landmænd ikke har personlig Interesse i Gennemførelse af Kornloven. At de er rede til at aflevere Brødkornet til den øvrige Befolkning, har de aldrig lagt Skjul paa under Forhandlingerne, men man kan sige sig selv, at de har ingen som helst speciel Interesse i at faa gennemført en Kornlov. Det er Forbrugerne, det er Arbejderne, der har denne Interesse, og at denne Interesse maa varetages, er givet, navnlig i den Situation, hvori vi befinder os, hvor der er en saa uhyre Mangel paa Korn, som der i Virkeligheden er, og hvor der skal gennemføres en Nedslagtning af Besætningerne i et Omfang, som vi maaske ingen Sinde før har kendt, idet vi jo i de senere Aar har været oppe paa en Produktion som aldrig tidligere. Det er et saa stort Indgreb i Landmændenes økonomiske Vilkaar, at